

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/202/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912206260
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912206260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. W. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. A. XXX, XXX XX K., zastúpeného JUDr. Igorom Chovanom, advokátom, so sídlom Lipová 1040/28, 900 23 Viničné, IČO: 37 042 068, proti odporcovi: Obec Stankovany, Stankovany 133, 034 92 Stankovany, zastúpená Rudolfom Balejom, starostom obce, zastúpenom JUDr. Miroslavom Koníčkom, advokátom, so sídlom Antona Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, IČO: 37 807 439, o zaplatenie 2.043,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/82/2012-75 zo dňa 29.1.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 99,10 eur na účet právneho zástupcu odporcu advokáta JUDr. Miroslava Koníčka v lehote 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 7C/82/2012-75 zo dňa 29.1.2013 zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 2.043,36 eur s príslušenstvom. Zároveň odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 289,31 eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktoré trovy zaviazal navrhovateľa zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa domáhal žalovanej sumy spolu s 9 % úrokom z omeškania a náhrady trov konania na tom skutkovom a právnom základe, že je vlastníkom pohľadávky v žalovanej výške, ktorú nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.8.2012 z titulu náhrady za vecné bremeno viaznuce na CKN parcelách č. 995, 996 a 1479 v katastrálnom území D..

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že navrhovateľ je vlastníkom pohľadávky 2,043,36 eur, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z titulu náhrady za vecné bremeno viaznuce na uvedených parcelách nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce D. a mal záujem realizovať výstavbu rodinného domu na uvedených parcelách. Postupcovia zaslali dňa 23.1.2012 odporcovi návrh na vyriešenie náhrady vecného bremena v zmysle, že medzi nimi a odporcom dôjde k vzájomnému zápočtu finančných plnení (miestne dane a poplatok a náhradu za vecné bremeno). Odporca dohodu odmietol listom zo dňa 21.3.2012. Postupcovia požiadali o vyjadrenie príslušný stavebný úrad, podľa ktorého bude rešpektovať v stavebnom konaní zákonné ustanovenie o ochrannom pásme pohrebiska. Zameraním ochranného pásma na geodetickom náčrte bol stanovený plošný rozmer rozsahu ochranného pásma pohrebiska vo vzťahu k uvedeným parcelám. Znaleckým posudkom Ing. V.

bola stanovená všeobecná hodnota závad viaznucich na pozemkoch na sumu 1.010,- eur a súčasne upozornil na možnosť uskutočnenia technickej úpravy pozemku výsadbou od strany pohrebiska, na čo postupcovia oslovili záhradnícke firmy v okolí so žiadosťou o zaslanie cenovej ponuky na technické úpravy. Súd prvého stupňa považoval za rozhodujúce pre rozhodnutie skutočnosť, aký je právny stav dotknutých pozemkov uvedených v katastri nehnuteľností (listy vlastníctva č. XXX, XXX a XXXX katastrálne územie D.) a keďže sú uvedené na týchto listoch vlastníctva ako orná pôda (poľnohospodárske pozemky), vychádzal z toho, že nie je dôvod na obmedzenie ich užívania, pretože zákon tieto pozemky na poľnohospodárske účely nijako neobmedzuje. Pozemky nie sú stavebnými pozemkami (na listoch vlastníctva nie sú uvedené ako zastavaná plocha, ostatná plocha alebo nádvorie), a preto nie je možné na nich umiestňovať a stavať budovy na bývanie, čo znamená, že nie je dôvod na nárok na odškodnenie za obmedzenie ich užívania, nakoľko zákon užívanie pozemkov na poľnohospodárske účely nijakým spôsobom neobmedzuje a zákon o pohrebníctve doslova zakazuje v ust. § 15 ods. 7 zákona č. 131/2000 Z.z.: ...sa nesmú povoľovať a ani umiestňovať budovy..., umiestňovanie budov v ochrannom pásme pohrebiska, nie je užívanie poľnohospodárskej pôdy na poľnohospodárske účely. Ochranné pásmo pohrebiska je 50 m (§ 15 ods. 7 zákona č. 131/2000 Z.z. o pohrebníctve) od hranice pozemku pohrebiska a v ochrannom pásme sa nesmú povoľovať a ani umiestňovať budovy, okrem budov, ktoré poskytujú služby súvisiace s pohrebiskom. Podľa ust. § 36 ods. 3 Zákona o pohrebníctve sa obmedzenia vzťahujú najmä na výkon stavebnej činnosti a výslovne stanovuje len zákaz na umiestňovanie budov na pozemku. Ak pozemok nie je vyňatý z poľnohospodárskeho pôdneho fondu a je uvádzaný ako orná pôda, nedochádza k obmedzeniu užívania podľa Zákona o pohrebníctve, nakoľko vlastník (v tomto prípade postupník) ornej pôdy neužíva pozemok spôsobom, na ktorý sa vzťahuje § 15 ods. 7 Zákona o pohrebníctva a vlastník pozemku v ochrannom pásme má nárok na náhradu za obmedzenie užívania pozemku (podľa § 15 ods. 8 zákona č. 131/2000 Z.z. o pohrebníctve až pre prípad právoplatného preklasifikovania pozemku na stavebný pozemok (zastavanú plochu, ostatnú plochu alebo nádvorie). Obmedzenie užívania pozemku vyplývajúcu z vecného bremena nezakladá nárok vlastníka na nárok na náhradu a ani dostupná judikatúra nepojednáva o uvedenom nároku. Na základe uvedených skutočností súd prvého stupňa návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí. Vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne rozhodnutie. Podľa odvolateľa súd v rozpore so skutočným stavom aj právnymi predpismi konštatoval, že v prípade evidencie pozemkov v katastri ako orná pôda nie je nijako obmedzené ich užívanie. Podľa odvolateľa dôležité z hľadiska posúdenia náhrady je obmedzenie užívania pozemku oproti iným podobným pozemkom a miesto, kde sa pozemok nachádza. Všetky tri dotknuté parcely sa nachádzajú v zastavanom území obce, v priamej dostupnosti inžinierskych sietí a cestnej komunikácie, v ich tesnom susedstve sa nachádzajú rodinné domy a ako také sú teda primárne určené na zastavanie, nie na poľnohospodárske využitie (ako ostatné územie obce, extravilán). Všetky pozemky v zastavanom území obce sú podľa Stavebného zákona alebo zastavané alebo určené na zastavanie. Z predložených dokladov (komunikácia so stavebným úradom) vyplýva, že postupcovia mali reálny záujem uskutočniť výstavbu na uvedenom pozemku, no existencia vecného bremena toto vôbec neumožnila. Odvolateľ považuje požiadavku odporcu a predpoklad súdu - vydanie správneho aktu (stanoviska, rozhodnutia) pozemkovým úradom o vyňatie uvedených pozemkov z poľnohospodárskeho pôdneho fondu za nezákonnú. Zákon o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy je zákonom na ochranu tohto prírodného zdroja. Tomuto zodpovedajú aj inštitúty a postupy v ňom zavedené. Tento zákon preto nerieši možnosť a určenie využitia konkrétneho pozemku. Zákon a pozemkové úrady podmieňujú vydanie rozhodnutia (stanoviska) predložením žiadosti s množstvom príloh. Jedným z nich je aj projekt stavby. Cena za najlacnejšie projekty sa pohybuje okolo 1.000,- eur, čo predstavuje bez ďalšieho takmer celú sumu náhrady za vecné bremeno. Ide tu skôr o šikanózný a nelogický výklad právneho predpisu pri spoľahlivej znalosti o nemožnosti výstavby na pozemkoch na základe geometrického náčrtu, vyjadrenia stavebného úradu a zákona požadovať ešte vynaloženie neúmerne vysokých ďalších nákladov. Odvolateľ poukazuje na to, že rovnako kataster je podľa Katastrálneho zákona najmä informačným systémom. Keď chceme posúdiť otázku, či je daný pozemok možné stavebne využiť, musíme vychádzať zo stavebných predpisov, Stavebného zákona. A tento jednoznačne určuje, že pozemky v zastavanom území obce sú určené na zastavanie. Teda všetky druhy pozemkov podľa § 9 Katastrálneho zákona. Aj orná pôda v zastavanom území obce. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha náhrady vynaložených trov.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca. Uviedol, že vykonaným dokazovaním vo veci prvostupňový súd dostatočne zistil skutkový stav a správne aplikoval príslušné právne normy a vydaný rozsudok považuje s prihliadnutím k platným procesným princípom za spravodlivý. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 29.1. po poučení v zmysle § 120 ods. 4 k meritu veci právny zástupca navrhovateľa nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy. V tomto kontexte nie je zrozumiteľné odvolanie navrhovateľa, ktorý navrhuje odvolaciemu súdu vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a pripája nepodpísanú žiadosť o trvalé (dočasné) odňatie poľnohospodárskej pôdy a ďalej pripája nepodpísanú žiadosť o stanovisko k pripravovanému zámeru na poľnohospodárskej pôde. Poukazuje na to, že v čase nadobúdania predmetných pozemkov kupujúci musel vedieť, že tieto pozemky sú v ochrannom pásme cintorína a nebude možné na nich postaviť stavby. Navyše kupujúci je advokátom, u ktorého sa znalosť práva prezumuje. Ďalej uviedol, že nie je vylúčený ani špekulatívny úmysel navrhovateľa a jeho právneho zástupcu finančne sa obohatiť, o čom svedčí okrem iného aj postúpenie domnejšej pohľadávky. K prijatiu odplaty za postúpenú pohľadávku právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní nechcel predložiť dôkaz. Navrhovateľ okrem iného neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že ani znalcovi a ani súdu nepredložil žiadnu technickú dokumentáciu alebo ďalšie listiny, ktorými by preukázal skutočný záujem stavať na predmetných pozemkoch. Navrhovateľ tiež nijako nepreukázal v žalobe uvádzané náklady na nevyhnutné technické úpravy. Podľa názoru odporcu je takéto konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, a preto nepožíva súdnu ochranu. Poukazuje na rímsku zásadu spočívajúcu v tom, že nikto nesmie ťažiť (mať výhodu) zo svojej nepoctivosti. Ďalej poukázal na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 29.1.2013 na otázku právneho zástupcu odporcu na právneho zástupcu navrhovateľa, aby uviedol, akým spôsobom obec obmedzuje navrhovateľa v užívaní pozemkov, tento odpovedal, že nijakým spôsobom. Tým de facto uznal argumenty odporcu. Tiež poukazuje na nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní, lebo podľa LV č. XXXX k.ú. D. sú na predmetný pozemok zapísaní aj ďalší spoluvlastníci a navrhovateľ ich neuviedol v žalobe a ani nepredložil ich stanovisko k veci. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil s tým, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom nezistil žiadne vecné ani procesné pochybenia.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania, dospel k právnomu záveru, že okresný súd v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, a to v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď na podklade vykonaného dokazovania v súlade s ust. § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje a s nimi sa stotožňuje. Preto odvolací súd nemohol uznať opodstatnenosť argumentácií navrhovateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a tak napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania za

jeden úkon právnej služby písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 8.4.2013, doručené Okresnému súdu Ružomberok 9.4.2013, a to v súlade s ust. § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za jeden úkon právnej služby vo výške 91,92 eur + režijný paušál 7,8 eur, t.j. spolu 99,10 eur, ktoré je povinný nahradiť navrhovateľ odporcovi na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Miroslava Koníčka v lehote 3 dní.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.